

МІНІСТЕРСТВО НАУКИ І ОСВІТИ УКРАЇНИ

ГО «МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ОСВІТИ І НАУКИ»

ГО «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови**

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра української та іноземної лінгвістики

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»

Факультет іноземної філології

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства

Матеріали V Міжнародної
науково-практичної конференції

Рівне
2020

ББК 81.0

С91

УДК 81

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету;

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, декан факультету романо-германських мов (Національний університет «Острозька академія»);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет), старший судовий експерт ЛНДІСЕ;

Мартинюк Алла Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри української та іноземної лінгвістики (Луцький національний технічний університет)

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, 16 – 18 березня 2020 року, Рівне. – 329, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 2 від 27.02.2020 р.).

До збірника увійшли матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми германського та романського мовознавства», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

<i>Бойко В., Воробйова І. А.</i>	7
Вербалізація концепту «home» у романі Дж.Роулінг «Harry Potter and the Philosopher’s Stone»	
<i>Лавринюк І. М.</i>	13
Міжкультурна комунікація та врахування когнітивних особливостей	
<i>Левчук П., Рошко Р.</i>	18
Багатомовні корпуси слов’янських та балтійських мов Clarin-PL	
<i>Потанчук С. С.</i>	27
Критерії вибору слів-концептів у сучасному мовознавстві	
<i>Примачок Л. Л.</i>	30
Змістові характеристики суб’єктності фахівця з фізичної реабілітації	

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

<i>Бєлова С. А.</i>	34
Оптимізація освітнього простору як важливий чинник виховання і розвитку дитини у практиці бременських шкіл 20-х рр. ХХ ст.	
<i>Вовчук Н.І.</i>	44
Застаріла лексика в історичному романі В.Пікуля «Фаворит»	
<i>Д’яченко Д., Воробйова І. А.</i>	49
Лексико-стилістичні засоби вираження іронії у серіалі Марка Геттіса та Стівена Моффата «Шерлок»	
<i>Зубілевич М. І., Фінчук Г.В.</i>	57
Gender identification of the news text	
<i>Калініченко М. М.</i>	62
Літературна критика Едгара Аллана По в дискурсі популярної літератури США 1800-х років	
<i>Колесник С., Воробйова Л. М.</i>	72
Художній світ роману Айн Ренд «Джерело»	
<i>Михальчук Н.О., Чала Ю.М.</i>	79
The Term “Absurd” and Commedia Dell’arte Manifesto	
<i>Михальчук Н.О., Яцюрик А. О.</i>	94
Психолінгвістичні механізми квазівзаємодії з творами мистецтва	

Поліщук Д., Воробйова І. А.	109
Особливості існування термінології архітектури в художньому тексті (на прикладі оповідань А.К.Дойля про Шерлока Холмса)	
Попович Р. Г., Тимощук І. О.	114
Вторинна номінація в термінології: функціональний аспект	
Самборська І.М.	118
Психолінгвистические методики в изучении восприятия значения языкового знака	
Титечко О., Воробйова І. А.	124
Скорочення у сучасній англійській мові, їхні класифікації та особливості існування у сучасному мовленні	
Юхимець Д., Воробйова І. А.	128
До питання про особливості психологічної термінології	

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Антончук І. Є., Кіндрат Н. П.	132
Використання інтерактивних технологій з метою розвитку критичного мислення здобувачів освіти на уроках англійської мови	
Афанас'єва Л. В., Смирнова М. Л.	142
The Features of a Professionally – Oriented Teaching English Language to Technical Specialties Students of Higher Educational Establishments	
Білоус Т. М.	152
Development of Intercultural Communicative Competence in the University English Language Classroom	
Бойко Н. Г., Конопльова Ю. О.	154
Автентичний контекст навчання як запорука активного залучення старшокласників до навчального процесу	
Бородчук Л. С.	159
Професійна майстерність вчителя англійської мови як важлива складова розвитку сучасної школи	
Войтенко І. Г.	163
Використання відеоматеріалів на заняттях з англійської мови у дошкільному закладі	
Голуб Т. Й.	166
Використання нових інформаційних технологій в процесі навчання	

Івашкевич Е. З., Набочук О. Ю.	171
Розвиток здібностей соціального інтелекту вчителів сучасної середньої загальноосвітньої школи	
Лаворик Т. А.	185
Погляд на громадянську освіту очима сучасного вчителя іноземних мов	
Лукашук О. П.	189
Інноваційні технології як засіб для розвитку пізнавальних інтересів учнів	
Лящук Г. П.	193
Ігрові моменти на уроках англійської мови	
Мосіна Ю. С.	196
What infographics is and how it can help while learning	
Мороз М. С.	200
Rôle de l'enseignant. Les pédagogies actives et les pédagogies de la transmission dans enseignement/apprentissage du français	
Мороз Н. М.	205
Емоційний компонент процесу навчання іноземної мови	
Музичук Д.	209
Характеристики вчителя фасилітатора	
Погуляєва М. С.	216
Атестація педагогічних працівників як складова їх професійної компетентності	
Сембай Н. Б.	219
Introduction of information and communication technologies and Internet resources into the educational process as one of the means of developing the creative potential of the individual in terms of competency education	
Смирнова М. Л., Афанас'єва Л. В.	227
Die Bildung der interkulturellen Kompetenz im Fremdsprachenunterricht	
Філіпчук О. Г.	239
Розвиток творчої особистості засобами англійської мови в умовах трансформації української освіти	
Шевчук О. Ю.	248
Формувальне та підсумкове оцінювання учнів 2-х класів НУШ на уроках англійської мови (з досвіду роботи)	

СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ

Афанас'єва Л. В., Смирнова М. Л.	253
Die Persönlichkeitsbildung des zukünftigen Fachmannes mittels einer Fremdsprache	

<i>Івашкевич Е.Е., Антюхова Н. І.</i>	265
Психологічні механізми перекладацької діяльності	
<i>Ковальчук О.М.</i>	286
Принципи підготовки здобувачів вищої освіти до інноваційної професійної діяльності	
<i>Ковалюк В. В.</i>	294
Оптимізація підготовки студентів ВНЗ до ведення наукової дискусії іноземною мовою	
<i>Ніколайчук Г.І., Ногачевська І.О.</i>	297
Формування міжкультурної комунікативної компетентності студентів у процесі професійної підготовки	
<i>Пархоменко О. Т.</i>	301
Використання Інтернет-технологій при вивченні англійської мови у вищому технічному закладі освіти	
<i>Семенюк Я. О.</i>	305
Мобільний телефон як навчальний засіб на заняттях з іноземних мов	
<i>Хупавцева Н. О.</i>	308
Psycho-Linguistic Characteristics of Facilitative Interaction	
<i>Шевчук А. В.</i>	323
Лексикографічна компетенція як невід’ємний складник професійної компетентності	
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ	326

6. Пикуль В.С. Фаворит. Его Таврида. Том четвертый [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.libfox.ru/679242-valentin-pikul-favorit-kniga-vtoraya-ego-tavrida-tom-4.html>

*Дарія Д'яченко,
І.А.Воробйова
(м.Рівне)*

ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІРОНІЇ У СЕРІАЛІ МАРКА ГЕТТІСА ТА СТВЕНА МОФФАТА «ШЕРЛОК»

Іронія – це один із найцікавіших і водночас складних проявів людської сутності, який базується на нерозривному зв'язку свідомості та мовлення. Гумор, що переходить в іронію – культурно-специфічне явище, яке відображає особливості культури та ментальність нації, і є прямим відображенням свідомості та культури окремо взятої людини. Гумор є проекцією національної картини світу, так і індивідуальною картиною жартівника, в якому відображаються багатовікові традиції гумору певного народу. Іронія та гумор, як і народи світу, відрізняються між собою своїми характерними рисами, зворотами, грою слів, мудрістю.

Відомі письменники світу дуже тонко вплітали іронію в свої твори і мали шалений успіх. З розвитком кінематографу режисери теж робили спроби додати фільмам особливого шарму завдяки іронії та самоіронії героїв. Світ сучасного мистецтва побудований на гуморі: літературні твори, поезія, пісенні тексти, сценарії до художніх та анімаційних фільмів часто містять в собі різні елементи комічного. Комізм необхідний для задоволення чутливої сфери людства і тому є невід'ємною рисою творів будь-якого жанру. Найбільш поширеним елементом створенням комічного в мистецтві є іронія.

Можна із впевненістю твердити, що іронію та гумор в різні часи були об'єктами дослідження представників таких різних дисциплін, як культурологія (К.Ендрюс, А.Я.Лівергант, Р.У.Емерсон та ін.), психологія (З.Фрейд та його

учні), філософія (Платон, Арістотель, Т.Гоббс, Г.Спенсер, І.Кант, Г.В.Ф.Гегель та ін.). Велику увагу гумору та іронії приділяли вітчизняні та зарубіжні мовознавці, розглядаючи комічне в межах різних підходів: лінгвістичний (В.Раскін, С.Аттардо, Ю.П.Корольова та ін.), лінгвокогнітивний (Л.І.Шмулевич, Т.А.Логінова, М.Малкей, А.Кестлер та ін.), лінгвокультурологічний (М.А.Кулініч, І.В.Вержинська, О.Л.Флеонова, Л.Я.Лучковський та ін.). До цієї проблеми звертались та проводили дослідження на матеріалі французької мови М.А.Багдасарян, на матеріалі англійської мови Н.Л.Іткіна, Н.К.Саліхова, А.В.Сергієнко, А.І.Усманова, Ж.Е.Фомічева. У межах літературознавства на матеріалі німецької мови досліджувала іронію Н.М.Берновська.

Сутність комічного полягає у суперечності, а комізм – результат контрасту, розладу, протистояння потворного прекрасному, низького – піднесеному, внутрішньої порожнечі – зовнішньому вигляду, що претендує на значущість. У комічному протиріччі присутні два протилежних начала, перше з яких вважається позитивним і привертає до себе увагу, але насправді обертається негативною властивістю. Комічне, як і будь-яке естетичне явище, є соціальним. Воно перебуває не в об'єкті сміху, а у суб'єкті, тобто у тому, хто сприймає протиріччя як комічне.

Головне джерело комічного, як зазначає О.А.Щербина, – невідповідність суті та оманливої оболонки явища, суперечність між формою і змістом, між метою та засобами її досягнення, невідповідність дійсних якостей людини й того, ким вона прагне здаватися, на що претендує. Комічне – це «внутрішня порожнеча й нікчемність, що прикривається зовнішністю, яка має претензію на зміст і реальне значення» [6, 29].

Дослідники комічного диференціюють ситуативний і мовний комізм. За А.В.Карасиком, джерелом першого служить невідповідність між реальною ситуацією та ідеальним уявленням про неї. Мовний комізм створюється за допомогою зображальних і виражальних засобів кожної національної мови. Точкою перетину цих типів комізму є літературні твори, а «модель

гумористичного тексту будується як типологія смислових порушень: семантичних, прагматичних, синтаксичних і формально-знакових» [1, 208].

Л.І.Мацько стверджує, що сприйняття комічного досить відмінне й неоднозначне в мові, побуті і жанрах мистецтва. Диференціація комічного може бути суто індивідуальною, соціально-груповою чи обумовленою національним характером [2, 388].

Прийоми стилістичного вираження комічного виникають по-різному і формуються, перш за все, мовними засобами, адже комічне – це незвичне використання загальноживаних і емоційних слів та словосполучень у власне комічному середовищі, з несподіваним зв'язком слів. Комічне можна виявити практично в кожному елементі – починаючи від простих слів, імен і прізвиськ, виразів та зворотів, прислів'їв і приказок, афоризмів, комічних повторів, і закінчуючи метафорами, вступними словами, епіграфами.

Існує багато визначень і, відповідно, тлумачень терміна «іронія», адже саме поняття розглядається як з точки зору естетики, так і літературознавства та лінгвістики. Енциклопедія «Українська мова» дає таке визначення цього поняття: Іронія – «різновид антифразису, троп, де з метою прихованого глузування або для легкого, добродушного жарту мовна одиниця з позитивностверджувальним (в широкому розумінні) значенням, конотацією або модальністю вживається з прямо протилежними характеристиками» [5, 214]. Р.А.Семків логічно доводить, що підґрунтям іронії служить явище полісемії. Це означає, що кожне іронічне твердження полісемічне [3, 17].

У структурі комізму більшість дослідників традиційно виділяють три основні форми: сатиру, гумор та іронію (Дж.Мередіт, Й.Мюллер, Е.Сурьо, Ю.Борев, Б.Дземідок, С.Походня). Аналіз робіт вищевказаних науковців дозволяє нам зробити певне узагальнення щодо розуміння іронії. Отже, на сьогодні сформувався три основних підходи до визначення статусу іронії серед інших субкатегорій комічного: 1) іронія – це техніка комічного, основними формами якої є сатиру та гумор; 2) іронія – це проміжна форма між

сатиричним і гумористичним відображенням світу; і 3) іронія – це рівноправна форма комічного, нарівні із сатирою та гумором.

Виразність і яскравість висловлювань досягається не лише за рахунок експресивно-стилістичного і оціночно-стилістичного компонентів значення, а й за рахунок того, що слова і словосполучення можуть набувати переносних значень, тобто ставати тропами, або входити до складу стилістичних фігур. Визначення сутності іронії як тропа зводиться до того, що слово, яке має позитивну конотацію, вживається з протилежним значенням, тобто з негативною характеристикою. На семантичному рівні іронічне переосмислення може відбуватися як у денотативному (зміна значення слова на протилежне), так і в конотативному (зміна позитивної оцінки на негативну) компонентах значення слова. Проте при іронії «може змінюватися не саме лексичне значення слова, а лише ставлення мовця до об'єкта його позначення. Троп створює художній образ, малює в уяві слухача картину. У тропях і фігурах виявляється творча індивідуальність автора [2, 319-320].

Комічне в англійському кінематографі з'явилося під час економічних труднощів, які спонукали англійське кіновиробництво до легких жанрів, зокрема комедій. Англійське почуття гумору вимагало, на противагу «божевільним» американським фарсам, аби комедія була логічна і поважна. Смішним в ній мали бути не стільки повсякденні ситуації, скільки зіставлення цих ситуацій із реальним життям. Принцип комічного в англійському кінематографі полягає в тонкій іронічності, винахідливості й інтелектуальності.

Детектив Шерлок Холмс, напевно, один з найвідоміших персонажів англійської літератури. Завдяки легкому перу Артура Конан Дойля та цікавим сюжетним лініям Шерлок Холмс не раз ставав об'єктом екранізації та, беззаперечно, є об'єктом безмежної любові телеглядачів. Розглянемо цього улюбленця в британському серіалі «Шерлок».

У сучасному світі Холмс не курить своєї знаменитої люльки з оповідань, а клеїть нікотинові пластирі. Він вільно користується всіма благами сучасної цивілізації – від смартфона до GPS-навігатора. Щодо характеру головного

героя, то він зазнав «вдосконалення» цілком у дусі новітньої доби, з її схильністю до крайніх проявів патологічних психічних станів у цивілізованих мешканців мегаполісів. Якщо в Конан Дойла Шерлок Холмс – «звичайний» геніальний детектив, хоча й дуже вже ексцентричний, то в сценаристів «Шерлока» Стівена Моффата й Марка Гетісса він перетворюється на цілковитого соціопата.

В основному іронічні ситуації у серіалі будуються навколо таких пар персонажів, як Шерлок-Ватсон, Шерлок-Моллі, Шерлок-Моріарті.

Шерлок-Ватсон: через цю пару головних персонажів втілюється основний принцип комічного який полягає у суперечності, а комізм є результатом контрасту, протистояння надрозуму і швидкості пересічній людині.

Шерлок-Моллі: у цьому випадку іронічним є опис особистих стосунків Шерлока з жінками. Шерлок відверто знущається над спробами Моллі йому сподобатися.

Шерлок-Моріарті: це – протистоянні генія злочину та генія детективу, одвічна дилема боротьби добра зі злом. У цьому сюжетному дуеті з іронією відображається відношення до смерті та сама смерть. Дана сюжетна лінія створена в дусі ментального британського гумору. В британському національному характері, підкреслюються основне правило англійців «не бути занадто серйозним», їхня здатність до самоіронії та готовність жартувати або сприймати все з гумором. Смерть нівелюється сміхом.

Найчастіше у серіалі використовуються такі стилістичні фігури, як анаколуф та хіазм. Значно менше зустрічаються анафора та інверсія.

Анафора – стилістичний прийом, що полягає в повторенні тих самих звуків, слів, речень на початку двох або кількох суміжних рядків, строф, фраз [4]. Анафора розставляє в тексті емоційно-сміслові акценти, сприяє створенню ефекту поступового складання сенсу.

Впродовж всього серіалу, в кожному сезоні та в кожній серії ми зустрічаємось зі словом та відчуттям *Boring, I'm bored*. Це слово та відчуття

характеризують Шерлока, воно є основною мотивацією, яка штовхає детектива до пошуку розгадки тієї чи іншої кримінальної справи. Сценаристи навмисне використовують цей повтор, тому що саме завдяки йому ми бачимо того Шерлока, якого і хочуть нам змалювати у серіалі. В такому маленькому слові, яке супроводжує героя увесь фільм, і полягає іронічність образу. Досить часто у серіалі зустрічаються улюблені вислови Шерлока *Look at you lot. You're all so vacant. Is it nice not being me? It must be so relaxing* та *You see, but do not observe!* Цими фразами Шерлок іронізує над пересічними людьми і тим самим ніби купається в своїй досконалості.

Яскравою та багатогранною стилістичною фігурою вважають хіазм. **Хіазм** – вид синтаксичного паралелізму, коли члени речення другої половини фрази мають зворотний порядок [4]. Хіазмові властиві чіткість структурної організації, граматична і семантична трансформація й паралельне розгортання описуваних явищ. У досліджуваному серіалі ми зафіксували вельми часте використання хіастичних каламбурів.

You want to hide a tree in a forest this is the best place to do it – на цьому прикладі хіазму автори показали іронічну простоту рішення злочинця, яка на деякий час заставила мозок Шерлока інтенсивно працювати. Дане речення належить до семантико-граматичного хіазму.

Shame on you, John Watson. Mrs Hudson leave Baker Street? England would fall – в цьому уривку хіазматичним каламбуром є останнє речення, а комізм та іронія заховані в порівнянні місис Хадсон та Бейкер Стріт з королевою та Британією.

Sometimes a deception is so audacious, so outrageous that you can't see it even when it's staring you in the face – за допомогою хіазму показаний хіазматичний каламбур, що іронізує над складом злочину.

Анаколуф широко використовується, як засіб гумористичного та сатиричного відтворення, інколи анаколуф є результатом варваризмів.

Анаколуф – синтаксична конструкція, що не відповідає загальноприйнятим нормам, полягає в неузгодженості членів речення. Як

стилістична фігура вживається для характеристики мови персонажів, зокрема – задля комічного ефекту [4].

– *Just once, can you two behave like grown-ups?*

– *We solve crimes, I blog about it, and he forgets his pants. I wouldn't hold out too much hope* – у діалозі, який відбувається в Букенгемському палаці, за допомогою анаколуфу автори показують комізм ситуації та насмішкувато-поблажливе відношення Шерлока та його друга Ватсона до монаршої сім'ї.

I imagine John Watson thinks love's a mystery to me, but the chemistry is incredibly simple and very destructive – ця фраза демонструє нам глибоку іронію відношення Шерлока до такого великого почуття, як кохання, яке для Шерлока просто імпульс - хімія.

– *How did you find me?*

– *I'm Sherlock Holmes!*

– *Really though, how? Every movement I made was entirely random. Every new personality, just on the roll of a dice.*

– *Mary, no human action is ever truly random. An advanced grasp of the mathematics of probability mapped on to a thorough apprehension of human psychology and the known dispositions of any given individual can reduce the number of variables considerably. I myself know of at least 58 techniques to refine the seemingly infinite array of randomly generated possibilities down to the smallest number of feasible variables. But they're really difficult, so instead I just stuck a tracer on the inside of the memory stick* – цей уривок характеризує Шерлока, як генія, з одного боку, та показує його зневажливе ставлення до пересічних людей, з іншого. Іронічним тут є порівняння генія та звичайної людини, що, власне і лежить в основі характеру Шерлока – протиставлення себе, генія, та будь-кого іншого, звичайного.

Іншим засобом створення іронічного забарвлення твору, є **інверсія** – зміна звичайного порядку слів у реченні для виділення смислової значущості тих чи тих його членів або для надання фразі особливого стилістичного забарвлення [4].

Ось як у наступному прикладі ми спостерігаємо синтаксичний паралелізм інверсії: *It may be that you are not yourself luminous, but you are a conductor of light*. Іронія даної фрази полягає в обігранні вже звичної для серіалу смислової пари «геній-простак».

The point I'm trying to make is that I am the most unpleasant, rude, ignorant and all-round obnoxious arsehole that anyone could possibly have the misfortune to meet. I am dismissive of the virtuous, unaware of the beautiful and uncomprehending in the face of the happy. So if I didn't understand I was being. У даному прикладі досить багато використано слів підсилювачів, які показують, як комізм ситуації, так і всю глибину почуття вдячності до свого єдиного друга.

Отже, відповідно до визначених у вступі предмету, об'єкту та мети нашого дослідження, можемо зробити такі висновки:

Іронія володіє ознаками тропу та є риторичною категорією, функція якої здійснюється через семантичні відхилення, коли явний сенс відхиляється від прихованого, істинного. Виявлений неявний сенс неминуче викликає емоційний відгук та формує нове оціночне судження, що міняє початково задану парадигму відносин. Іронія як троп полягає в тому, що слово, яке має позитивну конотацію, вживається з протилежним значенням, тобто з негативною характеристикою.

Отже, досягненню іронічного ефекту, який інколи переходить у сарказм, в серіалі Марка Геттіса та Стівена Моффата «Шерлок» сприяє розмаїття стилістичних засобів. Безумовно, представлені в роботі стилістичні прийоми відіграють важливу роль для створення атмосфери іронії, тим самим прикрашаючи серіал і роблять його більш інтригуючим. Іронія в даному серіалі є одним із засобів зображення протиставлення персонажів та підкреслення їхніх характеристик.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Карасик А.В. Лингвистические характеристики мора. *Языковая личность: проблемы лингвокультурологии и функциональной семантики*. Волгоград : Перемена, 1999. С. 200-209.
2. Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. Стилїстика української мови. Київ : Вища школа, 2003. 463 с.
3. Семків Р.А. Іронічна структура: типи іронії в художній літературі. – Київ : Академія, 2004. 135 с.
4. Словник української мови : в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства / за ред. І.К.Білодіда. Київ : Наукова думка, 1970-1980. URL: <http://sum.in.ua>.
5. Українська мова. Енциклопедія / за ред.: В.М.Русанівського, О.О.Тараненка, М.П.Зяблюка та ін.]. Київ : Вид-во «Українська енциклопедія», 2004. 824 с.
6. Щербина А.О. Жанри сатири та гумору. – Київ : Дніпро, 1997. 136 с
7. <http://www.shush.se/index.php?showlist=sherlock>.

*М.І.Зубілевич,
Г.В.Фінчук
(м. Рівне)*

GENDER IDENTIFICATION OF THE NEWS TEXT

In the past decades gender studies have become popular in linguistics, and focus not so much on biological characteristics of a person, but rather on the features, determined by social factors and reflected in lingua-cultural behavior of an individual. Gender differences in language and speech point to gender stereotypes, that are determined by social roles of men and women and affect gender identity in accordance with socio-cultural attitudes, norms and rules of a given society. The basis of the gender stereotype formation constitutes the notions of femininity and masculinity, which have undergone major changes, reflected in the discrepancy of biological sex and psychological manifestations of gender.

The analysis of international gender studies shows that in modern societies women who have attained high professional status, as a rule, demonstrate more